MATURITNÝ OKRUH 6

VÝKLADOVÝ SLOHOVÝ POSTUP

- analyzuje, vysvetľuje, poúča, hodnotí
- súdržnosť textu, následnosť myšlienok
- využívajú sa najmä podstatné mená, vyžadujú sa presné údaje, často odborné termíny, neosobné vyjadrovanie /1.os.pl./, citácie, parafrázy
  - hlavnými žánrami sú <u>výklad</u> a <u>úvaha</u>

VÝKLAD

- o slúži na nadobudnutie vedomostí v istej oblasti
- o obsahuje informácie, poznatky vedecky získané a overené
- o s výkladom sa stretneme v každej učebnici, s ústnym výkladom v škole, keď učiteľ vysvetľuje látku
- o objektívny
- Vety vo výklade sú väčšinou oznamovacie, slovesá v prítomnom čase v 3. osobe. Používajú sa aj odborné výrazy. Súčasťou výkladu sú aj rôzne tabuľky, grafy, nákresy. Nepoužívajú sa citovo zafarbené slová, ani básnické prvky.

Kompozícia výkladu:

- o úvod predstavenie problematiky, uvedenie do nej
- o jadro rozoberanie problematiky a argumentácia
- o záver zovšeobecnenie problematiky

Ukážka výkladu:

Alergia je prehnanou reakciou imunitného systému na kontakt s bežne neškodnými látkami. Táto zvýšená citlivosť imunitného systému však u zdravých jedincov ochorenie nevyvoláva. Alergia je civilizačné ochorenie súčasnosti. Vďaka dnešnej vede už síce poznáme bunkové a chemické reakcie prebiehajúce počas alergických procesov, ale presná príčina vzniku je ešte neznáma. Predpokladá sa, že rýchly nárast počtu alergických ochorení zodpovedajú okrem genetiky aj rozličné škodlivé vplyvy ako znečistenie ovzdušia, nárast množstva chemických látok, určité infekcie látok, ale aj prehnaná hygiena.

ÍVAHA

- o subjektívna
- o vysvetľuje, rozoberá už známu otázku z nového hľadiska
- o autor sa opiera o známe poznatky a skúsenosti, ale otázke zaujíma vlastné stanovisko
- o môžu sa v nej vyskytnúť prirovnania, zvolacie vety, rečnícke otázky, jednočlenné vety a pod.
- o v úvahe sa využívajú <u>parafrázy</u>

úvaha sa vyskytuje v náučnom /napr. kritika, recenzia/, publicistickom /napr. úvodník,
 komentár/ a umeleckom štýle /napr. reč rozprávača/

Použité sú:

- o <u>pestré výrazové prostriedky</u> citovo zafarbené slová, poetizmy, archaizmy, metafory, opakovania, ...
- o <u>rečnícke figúry</u> rečnícke otázky, zvolacie vety (na zvýraznenie citlivosti/expresivity textu), básnické otázky (nenasleduje odpoveď)

Kompozícia úvahy:

Úvaha je členená počtom myšlienkových celkov, ktoré sú oddelené odsekmi (úvaha má toľko odsekov, koľko má myšlienkových celkov).

Na úvod autor predstaví problém, pri ktorom môže vychádzať z istých faktov, dilemy, výroku alebo otázky. V jadre skúma fakty, zaujíma k nim postoj, rozvíja vlastné. Na záver má autor na výber z nespočetného množstva možností, ako zakončiť úvahu – zaujatím definitívneho stanoviska; predstavením riešenia daného problému, ...

Kým vo výklade ide o vysvetľovanie a poučenie, v úvahe ide o subjektívne zhodnotenie toho, čo je čitateľovi známe, autor uplatňuje svoj názor na vec.

Úvaha tak ako výklad sleduje **vzťahy medzi javmi** alebo **vnútri javov**. Autor úvahy však interpretuje **známe fakty** a **subjektívne** ich hodnotí; pôsobí na city adresáta, presviedča ho, formuje jeho mienku, chce, aby sa pozrel na známu vec z nového hľadiska. Chce zaujať originálnosťou, novosťou. Cieľom výkladu je objektívne vysvetliť nové fakty.

Autor v úvahe nerozoberá len fakty a poznatky, ale aj životné skúsenosti a bezprostredné zážitky ap. Úvaha je zrkadlom našej duševnej i občianskej vyspelosti.

Kompozícia úvahy je voľnejšia ako pri výklade. Člení sa Ú, J, Z, ale hranice týchto častí nie sú výrazné. Ú a Z sú takmer vždy prepojené. Jednotlivé myšlienky sú graficky vyčlenené odsekmi = **úvaha má toľko odsekov, koľko má myšlienkových celkov.**

Jazykové prostriedky úvahy

subjektívnosť – 1. os. sg. (hovorím, viem, tuším, myslím si, domnievam sa, spomínam si) obraznosť – metafora, metonymia, hyperbola, epiteton, kontrast voľná citácia, parafráza humor a irónia frazeologizmy, združené pomenovania, termíny, slang, antonymá opakovanie slov pestrá modalita viet, neukončená výpoveď prepojenie Ú a Z

Žánre

HŠ: krátke zamyslenie, príslovie

UŠ: reflexívna lyrika; úvaha v monológu v pásme postáv v epike

PŠ: úvodník, komentár, glosa, úvodný stĺpček

NŠ: recenzia, diskusný príspevok

RŠ: slávnostný prejav, gratulačný príhovor

Podoba VSP

a/ písomná: výklad, štúdia, dizertácia, recenzia, referát, úvaha, esej

b/ **ústna:** prednáška, diskusný príspevok

_

Dizertácia

- o na základe výskumu analyzuje zložitý odborný problém
- knižná podoba
- vedecká hodnotnosť

Recenzia

 posudok umeleckého alebo vedeckého diela po jeho vydaní /napr. kniha, film, divadelné predstavenie, videohra/

Štúdia

- o analyzuje iba čiastkový odborný problém
- o je kratšia ako dizertácia

Esej

- hybridný útvar
- autor novým a originálnym spôsobom interpretuje rozlične spoločenské, vedecké a kultúrne javy

Poznámka: vedieť rozlíšiť esej písanú v slovenskom a anglofónnom prostredí!

Diskusný príspevok *POZNÁMKA: Je súčasťou aj iného MO!*

<u>Diskusný príspevok</u> je <u>žáner rečníckeho štýlu</u>. Je to hybridný žáner, ovplyvnený napr. aj náučným štýlom. Patrí medzi <u>náučné replikové útvary rečníckeho štýlu Replikový</u> sa nazýva preto, lebo v diskusii sa strieda viac diskutujúcich a odpovedajú na to, čo zaznelo v referáte alebo v niektorom inom diskusnom príspevku.

<u>Diskusný príspevok</u> je vyjadrenie názoru jednotlivca na niečo, alebo doplnením toho, čo odznelo. V diskusnom príspevku sa môže preto vyskytovať <u>úvaha, výklad, prerozprávanie zážitku</u>, ktorý autor využije ako argument, či opis udalostí.

Na obsah diskusného príspevku <u>neexistujú presné požiadavky</u>. Obsah diskusného príspevku závisí od diskusie, od faktu, kvôli čomu daná diskusia vznikla. Dôležité je, aby sme diskutovali k téme, aby sme neodbočovali, aby sme nehovorili rozsiahlo, dlho.

Diskusné príspevky sa využívajú v pracovnej komunikácii (na schôdzach, zasadnutiach, triednickej hodine v škole, na vyučovacej hodine, na rôznych konferenciách,...)

CHRONOLOGIZÁCIA LITERÁRNYCH OBDOBÍ

STAROVEK 3. tisícročie p. n.l 5 stor. n. l.
(a) orientálne literatúry: sumerská, indická, hebrejská, čínska
(b) antické literatúry: grécka literatúra a rímska literatúra
v Grécku vzniká dráma ⇒ vyvinula sa z obradov na počesť boha Dionýza, spojenie hudby, tanca a slova, významnú úlohu mal chór = zbor, jednota miesta, času a deja (na jednom mieste, v priebehu 24 hodín, jedna dejová línia), konflikt sa odohráva v boji so silnejším (osud, bohovia, spoločenské zákony), končí vždy tragicky (hlavný hrdina zomiera, ale morálne víťazí)
□ významným literárnym žánrom je tzv. homérovský epos ⇒ rozsiahla veršovaná epická skladba o významných udalostiach, bohatý dej, veľa príbehov, postáv, dejových línií, veľa opisov a lyrických zložiek, hlavné postavy = výnimoční hrdinovia
<u>STREDOVEK</u> 500 - 1500
 obdobie vojen, epidémií moru, krížových výprav, kolonizácie výhradné postavenie vo všetkých oblastiach ľudského života mala cirkev, ovplyvňovala každodenný život školy a knižnice vznikali pri kláštoroch, knihy sa zhromažďovali výhradne v kostoloch a kláštoroch, neskôr vznikajú prvé univerzity, kníhtlač v roku 1445 v živote ľudi hrala veľkú úlohu askéza, t.j. zdržiavanie sa telesných pôžitkov a odmietanie hmotných statkov
 □ napodobňovanie Biblie v obsahu aj forme – citácie, parafrázovanie, imitácie, ale aj námety z antickej literatúry □ anonymita – diela bez mien a titulov □ synkretizmus – splývanie literárnych druhov a žánrov □ štýl bol rétorický, veľmi ozdobný □ idealizovanie postáv, nezdôrazňujú sa individuálne, ale všeobecné vlastnosti □ dominuje epika □ literárne žánre: legenda, kronika, žalm, modlitba, hagiografia, epos □ objektívnosť – bez psychologizácie □ cieľom stredovekej literatúry je poučiť, vychovávať a až v poslednom rade zabaviť □ delenie literatúry na náboženskú a svetskú □ typy postáv: v náboženskej literatúre svätci a mučeníci, v svetskej rytieri, šľachtici, bojovníci
HUMANIZMUS A RENESANCIA 14 17. storočie
 kladie sa dôraz na individualizmus, racionalizmus a senzualizmus kolískou humanizmu a renesancie je Taliansko, konkrétne Florencia objavy a vynálezy: kníhtlač, pušný prach, kompas, prvá verejná pitva, objavenie Ameriky, Galilei a Kopernik klesá dominancia cirkvi v spoločnosti, reformácia - v Nemecku Luther, v Anglicku Henrich VIII. vzniká nová spoločenská vrstva = mešťania
1

renesancia: obnova, znovuzrodenie antického umenia, orientácia na grécku a rímsku literatúru

humanizmus: l'udskost', myšlienkový smer zobrazujúci človeka jednotlivca

BAROK 16. - 18. storočie

	z talianskeho <i>barocco</i> = perla nepravidelného tvaru, do Európy sa začína šíriť z Talianska a Španielska
	Európu stále sužujú turecké vpády, protiturecké povstania, súperenie medzi panovníckymi rodmi, živelné pohromy, morové epidémie a boj medzi katolíkmi a protestantmi = ľudia začínajú strácať renesančnú dôveru v ľudské činy, rozum a pozemské hodnoty, prevládajú pocity beznádeje a pesimizmu - opäť sa utiekajú k Bohu !!!
	BAROK JE OPAKOM RENESANCIE
	barok sa najprv vyvíja vo výtvarnom umení (<u>znaky:</u> ozdobnosť, pompéznosť, patetickosť)
	literatúra prevzala znaky výtvarného umenia, štýl diel je veľkolepý a zložitý (snaha ohromiť),
	diela zobrazujú utrpenie pozemského života
	používanie neobvyklých prívlastkov, básnických figúr (synonymá, symboly, alegórie, hyperboly,
	antitézy, prirovnania)
	preklenutie ľudovej a umelej literatúry haraková literatúra sa vracia k stradovalvým žánrom (loganda, duchovná piesež apos, reflevívna
	baroková literatúra sa vracia k stredovekým žánrom (legenda, duchovná pieseň, epos, reflexívna lyrika)
	zavŕšením baroka je ROKOKO = jeho znakmi sú veselosť, hravosť, zdrobnenosť
KLAS	SIZMUS A OSVIETENSTVO 17 18. storočie
	miesto vzniku: Francúzsko za vlády Ľudovíta XIV.
	literatúra si podľa antického vzoru určila presné pravidlá literárnej tvorby (i umenie sa riadilo
	podľa prísnych pravidiel)
	obdobie mieru, vznikajú len lokálne nepokoje, vláda absolutizmu, cirkev sa začína stávať terčom
	kritiky
	filozofiou klasicizmu bol racionalizmus , t.j. dôraz sa kládol na myslenie, rozum, filozof René
	Descartes: "Myslím, teda som."
	ideálom klasikov bola trojjednota pravda - krása - dobro (<i>kalokagatia</i>) <u>žánre</u> : delenie na vysoké žanre → → tragédia, óda, elégia, epos (minulosť, vznešené témy,
	postavy z vyššej spoločnosti) a nízke žánre $\rightarrow \rightarrow$ komédia, satira, bájka (prítomnosť,
	komickosť, postavy z ľudu), najviac sa v období klasicizmu presadila dráma , ktorá
	dodržiavala antickú jednotu miesta, času a deja
	znaky klasicizmu $\rightarrow \rightarrow \rightarrow$ presnosť, zrozumiteľnosť, postavy sú buď kladné alebo záporné
	(tzv. čierno-biele videnie), jednoduchý dej, prevažuje monológ, objektívnosť, v konflikte medzi
	citom a povinnosťou zvíťazí vždy povinnosť
	kolískou osvietenstva bolo Anglicko, naplno sa rozvinulo až vo Francúzsku
	hlása odpútanie sa od stredovekého "nadprirodzena" , dôraz sa kladie na vzdelanie
	"Všetci ľudia sú si od prírody rovní a teda by sa im malo vládnuť osvietene." (ľudia by mali mať
	slobodu myslenia a presvedčenia, nemajú byť zneužívaní aristokraciou)
ROM	ANTIZMUS koniec 18. storočia – začiatok 19. storočia
	1. 1. / 1. 1. 1. /
	prechodným obdobím medzi klasicizmom a romantizmom bol PREROMANTIZMUS (nazýva sa i sentimentalizmom , vznik v Anglicku, preromantizmus odmietal feudalizmus, požadoval tvorivú
	slobodu, literatúra zobrazovala ideálne svety, únik do minulosti alebo exotických krajov, <i>obľúbene</i>
	motivy a symboly: jazerá, cintoríny, nočný svit, väzeň, pútnik)
	<i>Veľká francúzska buržoázna revolúcia</i> → pád feudalizmu a vznik kapitalizmu, vláda peňazí
	nad človekom → revolta (osobná vzbura)
	znaky romantizmu: v dielach prevláda cit, fantázia, vášeň / spontánnosť, subjektivizmus,
	individualizmus / silný záujem o ľudovú tvorbu, nenapodobňovanie, t.j. originalita,
	autoštylizácia (=stotožňovanie autora s hrdinom), "harmónia kontrastov" (niečo škaredé a
	pekné zároveň), synkretizmus literárnych žanrov a druhov
	žánre romantizmu: balada, romanca (nové žanre), romány, básnické poviedky

	jazyk romantizmu: hovorový, jasný, farebný, citový, plný zvolaní, prirovnaní, prívlastkov, metafor hrdina romantizmu : človek túžiaci po plnosti života a láske, častokrát nešťastne zamilovaný, v zápase o uskutočnenie svojho ideálu často zomiera, resp. nachádza únik v prírode a na vidieku, silný osamelý jedinec, ktorý chce niekedy spasiť celé ľudstvo (mesianizmus) → zbojník, väzeň, žobrák, revolucionár
REAL	IZMUS 2. polovica 19. storočia – začiatok 20. storočia
	priemyselná revolúcia, rozvoj prírodných vied (Darwin, Pasteur) filozofia POZITIVIZMU (Auguste Comte), ktorá hlásala, že skutočné je len to, čo sa dá overiť zmyslami (napr. vidieť) alebo experimentom ⇒ realizmus sa snaží objektívne zobraziť skutočnosť (prevláda rozum nad citom, objektívnosť nad subjektivizmom) realizmus zobrazuje bežný život, snaží sa analyzovať charakter rôznych ľudských typov (postavy zo všetkých spoločenských vrstiev), častá je psychologizácia postáv, resp. typizácia (postava zastupuje celú spoločenskú vrstvu), vševediaci rozprávač (detailne opisujúci), časté používanie irónie a satiry
	autori realizmu = kritici spoločnosti
	<u>hlavné žánre realizmu</u> : román, novela, poviedka , t.j. prevláda literárny druh <i>PRÓZA</i> (autor má tak väčší priestor pre detailné stvárnenie spoločnosti)
	NATURALIZMUS: <u>nadviazal na realizmus</u> (chcel sa ešte viac približiť k zobrazovaniu
	skutočnosti), človek = súčasť prírody, zobrazuje najnižšie vrstvy spoločnosti, tematika alkoholizmu, prostitúcie, nezamestnanosti, využívajú sa vulgarizmy, argot
	nutor modernistických diel bol samotár, ktorý mimoriadne citlivo vnímal prítomnosť, reagoval na ňu, dostával sa do vnútorného konfliktu s krutou realitou, autori žiadajú slobodu vyjadrenia, formy a témy (vzniká mnoho literárnych smerov, štýlov a žánrov)
 použí nešťasť zvýše imagi vyjad hra s a 	vanie symbolizmus vanie symbolov, ktoré slúžili na vyjadrenie abstraktného pojmu (štvorlístok = šťastie, havran = tie, lev = sila), symboly čerpané z náboženstva, prírody, pocitov, nálad, mytológie ná vnímavosť a citlivosť autora (typická je pre nich osamelosť, nepochopenie okolia), únik do sveta nácie ruje odpor voči morálke buržoázie a malomeštiactva asociáciou (reťazenie predstáv), evokácia (vyvolávanie predstáv) v verš (dokážu sa ním vyjadriť duševné stavy autora), t.j. rozklad klasickej básne
impres	impresionizmus $ia = dojem$, t.j. autori sa snažili zachytiť okamžité dojmy bez rozumového vplyvu (spontánnosť, strednosť)
<u>UMEI</u>	ECKÉ AVANTGARDY prvé tri desať ročia 20. storočia
	anc. <i>predvoj</i> , súhrnné označenie viacerých umeleckých smerov, ktoré stoja proti tradičným ckým smerom ako napr. realizmus, vznikali postupne od začiatku 20. storočia
	FUTURIZMUS: vznikol v Taliansku, orientoval sa na zobrazenie budúcnosti, ktorú definoval rozvoj techniky a civilizácie, oslava a preceňovanie technického pokroku a vedy, zrušená

interpunkcia a rým, uprednostňovanie slovies (autori nimi chceli vyjadriť dynamiku, ruch a

	tempo doby), využíva sa onomatopoje a kakafónia (neľúbozvučnosť), čím chceli spisovatelia vyjadriť rachot strojov
	EXPRESIONIZMUS: vznikol v Nemecku v období zhoršujúcej sa ekonomickej situácie, zobrazoval vnútorné zážitky a predstavy jednotlivca, t.j. dôraz na psychiku postáv, pravdivý obraz skutočnosti, autori majú pesimistický, skeptický postoj, expresionisticky písali najmä spisovatelia, ktorí prežili 1. svet. vojnu (zobrazovali svoje zážitky), v dielach silné kontrasty, odpor voči vojne, často ja-rozprávanie
	SURREALIZMUS: vznikol vo Francúzsku v 20-tych rokoch 20. storočia, poézia = prelínanie sna a skutočnosti, prúd obrazov, ktoré vychádzajú z podvedomia, surrealisti sa opierajú o psychoanalýzu Siegmunda Freuda, rakúskeho psychiatra, ktorý tvrdil, že konanie človeka je ovplyvnené jeho podvedomím, snami a libidom (sexuálnym pudom), tzv. šokujúca metafora (spojenie 2 vecí, ktoré zdanlivo nesúvisia), voľný verš, žiadna interpunkcia, tiež využívanie pásma, technika automatického záznamu
<u>NATU</u>	RIZMUS (lyrizovaná próza) 30-te/40-te roky 20. storočia
	krátke epické útvary (poviedka, novela, rozprávky, mýty) témy: priateľstvo, láska, detstvo, domov, česť
	slabá dejová línia, prežívanie udalosti je dôležitejšie ako udalosť samotná lyrizácia jazyka (prirovnania, metafory, personifikácie, epitetá, zvolania) postavy sa striktne delia na kladné a záporné (záporné sú aktívnejšie) dej sa väčšinou odohráva v prírode a v horách autor dáva do ostrého kontrastu dedinu a mesto prevládajú opisy prírody alebo vnútra postáv, príroda odráža psychický stav postáv zvieratá vystupujú ako symbol dobra priateľstvo a láska ako najvyššie hodnoty stiera sa hranica medzi snom a realitou hrdina: silne individualizovaný, často je rozprávačom (ja-rozprávanie), vyčlenený z dedinského kolektívu neprítomnosť historického času , t.j. čas v dielach sa meria len v biologickom čase (vekom postavy, striedaním dňa a noci, ročných období) rozdelenie sveta: TAM HORE (príroda, hory, neskazení ľudia, láska, pokoj) a TAM DOLE (dediny, mestá, závisť) rozprávkovosť: dobro víťazí nad zlom, občas sa tam nachádza aj nadprirodzená sila (zvieratá, ktoré riešia situáciu), magickéčísla
SOCIA	ALISTICKÝ REALIZMUS
>	<u>delenie literatúry:</u> oficiálna (spracúvala tematiku vojny) , neoficiálna , samizdatová , emigračná mnohí autori sa venovali téme kolektivizácie , mládeži = <i>SCHEMATIZMUS</i> <u>hrdinom</u> je pasívny robotník, z ktorého sa stáva uvedomelý bojovník za práva proletariátu typický literárny žáner: budovateľský román = <i>pozitívni hrdinovia:</i> robotníci, funkcionári negatívni hrdinovia: intelektuáli, špióni, farári
EXIST	<u>TENCIONALIZMUS</u>
	vznikol v Nemecku, d'alej ho rozšírili predovšetkým francúzski filozofi a spisovatelia hlavné postavy: opustené, zúfalé, beznádejné, ocitajú sa v hraničnej situácii, hľadajú zmysel života, uvažujú o smrti, majúpocit nepochopenia, spoločnosť je nepriateľom kríza meštianskej spoločnosti a jej dopad na jedinca
	venuje sa základným otázkam bytia dôležitá je sloboda jednotlivca, jednotlivec sa nepodriaďuje tradíciám, konvenciám, pravidlám

POSTMODERNA

- smer vznikol v USA, ale ovplyvnil i autorov iných národov, nadväzuje na modernú avantgardnú literatúru, pretrváva dodnes!!!
- autori používajú **vulgarizmy** a strieda sa **realita s imagináciou**, vyskytujú sa **ustálené symboly** (labyrint, múzeum, zrkadlo, knižnica, maska)
- texty sú písané pre široký okruh ľudí, "palimpsestová technika" (nadväznosť textu na iné texty, voľné používanie citácií)
- v dielach **častý výskyt neliterárnych textov** (denník, esej, recepty)